

L. XXXIV.

Štev. 4.
1931

SLOVENSKI ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Temeljito utemeljevanje	49	Letno poročilo opazovalnih postaj	56
Prispevki k razpravi o zadruzi	50	Opazovalne postaje	59
Priprosta priprava za nalivanje medu	51	Društvene vesti	61
Med na ljubljanski kuharski razstavi	52	Vesti iz podružnic	61
Mesečna navodila	53	Drobiž	63

Mala borza za med, vosek in čebele.*

Adolf Sokol, šolski upravitelj v Kotljah, proda 130 kg finega točenega cvetličnega medu. Cena po dogovoru.

Franc Šumenjak v Jarenini proda večjo množino ajdovega pitanca od zdravih čebel, zamenja tudi za lep vosek. Cena po dogovoru.

Gasper Šnabe v Mokronogu proda 10 panjev kranjičev na satnike. Cena po dogovoru.

Makso Učakar, čebelar v Dolu pri Ljubljani, proda 10 močnih plemenjakov kranjičev in 4 eksportne, vse z mladimi maticami.

Jožef Pük, Ivanci, p. Bogojina v Prekmurju, proda 250—300 kg finega ajdovca od zdravih čebel. Cena Din 10:50 franko postaja Beltinci.

* Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov. Ponudba sme obsegati samo naslov, predmet in ceno. Brezplačna je samo prva ponudba.

Objava vodstva blagovnega oddelka.

Ponovno prosimo vse čebelarje, naj podpirajo naše društvo z nakupom prvovrstnih čebelarskih potrebščin in z jamčeno pristnih satnic, po konkurenčnih cenah le pri društvenem blagovnem oddelku v Ljubljani v Vošnjakovi ulici št. 4. Po istih cenah kot pri blagovnem oddelku dobijo vse čebelarske potrebščine tudi pri čebelarski podružnici za Maribor in okolico v Mariboru (v poslovnih prostorih tamošnje podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti 12).

Vosek v zamenjavo za satnice bomo sprejemali le do dne 20. aprila 1931.

Slabo čiščenega ali zažganega voska ne sprejemamo v zamenjavo za satnice!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, [LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljalati na „Čebelarstvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarke potrebščine: Blagovni oddelek „Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani“, Vošnjakova ulica 4

V Ljubljani, dne 1. aprila 1931. / Številka 4.

Letnik XXXIV

Temeljito utemeljevanje.

Iv. Šega — Jesenice.

»Umestno je, da se naši kmetovalci pouče o važnosti čebelarstva ne samo kot dobičkonosne panoge, ki donša nekaterim lepe dohodke, pa tudi ne samo kot »poezije kmetijstva«, s katero se za zabavo bavijo stari preužitkarji in učitelji, ampak kot važen pripomoček celotnega kmetijstva, ki napravlja tudi druge panoge dobičkonosne. Zato naj kmetovalci primerno cenijo tudi čebelarstvo.«

S temi besedami utemeljuje v 23. številki, str. 196 lanskega letnika »Kmetovalca« glavni urednik »L.« potrebo združitve vseh kmetijskih listov z glasilom Kmetijske družbe v Ljubljani »Kmetovalcem«.

Lastnim očem nismo verjeli, ko smo čitali to duhovito utemeljevanje, zakaj naj se združimo. Do 15. decembra 1930 se nismo zavedali, da smo slovenski čebelarji v veliki večini »stari preužitkarji in učitelji«, ki se pečamo s čebelarstvom le za zabavo.

Tri in trideset letnikov »Slov. Čebelarja« je zagledalo svet in lahko trdimo, da je v vseh nagrmdenega toliko dobrega in

koristnega štiva, da smo lahko ponosni na svojo »zabavo«, ki jo vršimo brezplačno v povzdigo strokovne duševne izobrazbe slovenskega naroda.

»Slovenski Čebelar« se lahko kosa z enakimi listi drugih, številnejših in bogatejših narodov, kakor smo pa Slovenci. Da spoznamo, koliko truda in ljubezni je v prejšnjih letnikih nakopičenega, jih je treba samo prelistati. Vsak količkaj razsoden človek mora pripoznati, da »stari preužitkarji in učitelji« tudi nekaj vemo in znamo. Ako je slovensko čebelarstvo v naši državi na najvišji stopinji razvoja, se imamo menda tudi zahvaliti »starim preužitkarjem in učiteljem«, ki se pečamo s čebelarstvom le v zabavo.

Ako nas »pitate« že sedaj, ko še nismo pri eni skledi, s takimi besedami, kaj šele bo, če se v istini združimo.

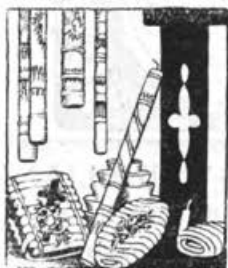
Sedaj se nam jasni, zakaj je prevzela »Kmetijska družba« v svoja nova pravila odstavek, da ne morejo biti odborniki podružnic oni člani, ki nimajo »kravce«. — »Starim preužitkarjem in učiteljem« ne marajo!

Prispevki k razpravi o zadrugi.

Avgust Bukovec.

IV.

O konsumu in konsumentih.

Izvoz medu v inozemstvo je skoraj popolnoma prenehal. Tiste neznatne količine, ki še zdrknejo čez mejo, nikakor ne vplivajo na medeno krizo. Čebelar-ska zadruga bo zaradi tega morala osredotočiti svoje trgovsko delovanje na ozemlje Dravske banovine. Dokler se razmere glede izvoza medu ne izpremenijo, bo njen uspeh odvisen od domače porabe.

Poraba medu je pri nas od leta do leta večja, čeprav ne tolikšna, kakor si čebelarji želimo. Pred tridesetimi leti ni bilo v Ljubljani niti ene trgovine, kjer bi bilo mogoče kupiti steklenico finega medu, sedaj ga prodajajo tudi že branjevci. Ta izprememba pa ni nastala čez noč, marveč je bilo treba mnogo let marljive osebne propagande, da so ljudje začeli živahneje segati po tem živilu.

Kljub izboljšanim razmeram pa je resnica, da Slovenija ne porabi niti približno toliko medu, da bi naš konsum mogli primerjati konsumom v zapadnih državah, v Angliji, Franciji, Nemčiji, kjer je med pravo pravcato ljudsko živilo, ki ga ne manjka niti na mizi preprostega človeka.

Omenjene države so izrazito industrijske, njih mesta številna in velika. Jedro prebivalstva so delavci in razni uslužbenci, vsi dobri konsumenti medu. Prezreti pa ne smemo, da so v mnogo boljšem socialnem položaju nego isti sloji pri nas. Zaslužki naših delavnih slojev so tako skromni, da ne zadostujejo niti za mnogo bolj važne vsakdanje potrebščine, nego je med. Po takih živilih segajo le ljudje, ki jim ne prede pretrda za vsakdanji kruh. Upajmo, da bo sčasoma tudi pri nas v tem pogledu bolje!

Za sedaj se ni nadejati, da bi se domača poraba medu tako zvečala, da bi mogli vse blago, kar ga pridelamo, prodati na domačem trgu. Tudi najživahnejša propaganda ne bi mogla teh razmer kar čez noč izpremeniti tako, kakor si obetajo nekateri. Seveda ne bo ostala brez učinka, toda rešitve medene krize ne bo prinesla in je tudi nobena druga akcija ne bo, razen izvoz v inozemstvo. Okoli naših praznih denarnic se kolikor toliko suče medena kriza.

Naj storimo, kar hočemo, ljudi ne bomo mogli prisiliti, da bi kupovali med. Zadruga mora računati le s sedanjo množino porabe in s sedanjo možnostjo prodaje tega živila, ne pa z bodočnostjo, ki ne izključuje še slabših razmer pri trgovini, nego so sedanje.

Težko si je ustvariti pravo sodbo o množini medu, ki ga porablja Slovenija. Zanesljivih podatkov o tej porabi ni. Zato so vsi zaključki bolj ali manj nezanesljive vrednosti. Podatki, ki sem jih mogel zbrati, niso trdni in ni izključeno, da so številke previsoke ali pa prenizke. Uvedba trošarine na med nam utegne šele ob koncu letošnjega leta prinesiti pravo številko o porabi medu v Ljubljani.

V Dravski banovini porabljajo največ medu naša mesta, trgi in letovišča. Na deželi, kjer ni tujcev, je poraba razmeroma majhna. Naš kmet ni vaje uživanja sladkih stvari. Oko vseh čebelarjev je obrnjeno v Ljubljano. Od te pričakujejo, da naj konsumira večino domačega medu. Dasi zavzema njegov konsum v Ljubljani prvo mesto v banovini, vendar še zdaleka ni tolikšen, kakor mnogi domnevajo. Mestni dohodarstveni urad ga ceni le na 20.000 kilogramov, torej 30 dkg na osebo. Po moji sodbi bo nekoliko večji, ne bo pa presegal 35.000 kg. Ne prezrimo pa, da vsega ne použijejo Ljubljančani, kajti najmanj 10 tisoč kilogramov ga porabijo medicarji in

razne tvornice za medeno pecivo, ki ga razpošiljajo v druge kraje. Kolik del te potrebe bo zmožna kriti zadruga, pokaže bodočnost.

Glede mariborskega konsuma nisem mogel dobiti podatkov. Cenim ga na 20.000 kilogramov. Novo mesto porabi letno 3000 kg medu, Kranj 2000 kg, Celje 4000 kg, Ptuj 3000 kg. To so vse številke, ki sem jih mogel zbrati in mi je prav žal, da je ostalo prav mnogo mojih pismenih vprašanj o porabi brez uspeha.

Precej medu porabijo naša zdravilišča in kopališča, zlasti Bled, ki ga porabi letno 3000—4000 kg. Rogaška Slatina ga zaužije letno le 1000 kg. Koder je razvit tujski promet, n. pr. na Gorenjskem, je poraba tudi po manjših krajih (vaseh) precejšnja.

Naši hoteli, kavarne, sanatoriji in bolnice potrebujejo zelo malo medu. Vendar opažamo, da so ga že začeli svojim gostom, oziroma bolnikom nuditi in je upanje, da se bo konsum sčasoma tudi v tej »stroki« znatno povečal.

Naši športni krogi se za med prav malo zanimajo. Drugod je baš med športniki poraba njegova zelo velika. Tudi pri športu opažamo, da so ga začeli vpoštevati. V nekaterih planinskih kočah ga že imajo stalno na razpolago.

Po deželi kupujejo med večinoma le za potice in za zdravilo. Čebelarji opažajo, da zanimanje zanj raste. Gozdni delavci po Gorenjskem ga kupujejo namesto slanine, ker je cenejši in ker jih po njem manj žeja. Tudi se potem ne utrudijo tako zelo.

Po teh podatkih bi znašala potreba medu v naših mestih, trgih, letoviščih in zdraviliščih letno kvečjemu 8—10 vagonov. S to največjo množino lahko računamo. Nastane vprašanje, s kakšnim uspehom bi zadruga posegla v trgovino z medom in koliko od

te potrebščine bi bila zmožna dobavljati. To je seveda odvisno od živahnosti delovanja, zmožnosti konkurence in od podpore čebelarjem. Na to naj pa nikar preveč ne računa, da ne bo razočaranj.

Želim ji prav od srca, da bi se znala v trgovini uspešneje uveljaviti nego dosedanjí trgovci z medom. Za svojo osebo bom že vesel, ako ji bo mogoče prodati dva vagona medu. To bi bil lep začetek in hud poper za protizadrukarje...

Kar se tiče konsumentov medu omenjam, da je med njimi prav malo takih, ki bi poznali kakovost blaga. Tega se zavedajo in to izražajo z nezaupanjem, ki ga imajo do njega. Konsument je o medu neverjetno malo poučen. Mnogi niti ne vedo, da se med sčasoma strdi, nekateri pa mislijo, da tekoč med ni pristen. V kakovosti so nekateri zelo izbirčni in jim ni mogoče ustreči niti z najfinejšim blagom. Vsaka izprememba barve jih zbega. O zdravilni in redilni vrednosti medu ljudje večinoma nimajo pojma. V tem oziru nas čaka še izredno mnogo dela. Slovenskega konsumenta bo šele treba izsolati, da bo znal med kupovati, vedel zanesljive nakupne vire in znal to zlahtno živilo pravilno uživati in uporabljati.

To poglavje je zelo pereče in v tesni zvezi z zadržno zadevo. Čim bolj bo narod poučen o važnosti medu in čim uspešnejša bo propaganda za med — (to smatram za nalogo bodoče zadruge), — tem lažje se bo zadruga uveljavila in tem večji bo krog njenih kupovalcev. S pridobitvijo novih konsumentov medu bo pa zadruga napravila čebelarstvu mnogo večjo uslugo nego s tem, da bo skušala čebelarjem odvzeti stare kupce. Brez ranjencev se tudi ta vojska ne bo dobojevala. Da bi le ne bilo mrličev!

(Dalje prih.)

Priprosta priprava za nalivanje medu.

A. Bukovec, Ljubljana.

Znano je, kako težavno je nalivati med v posodo z ozkim vratom. Z zajemalko je to delo posebno nerodno in zamudno, ker

ne moremo debeline curka tako urediti, kakor bi radi, in ker posodo zunaj tako pokapamo z medom, da jo moramo umiti, pre-

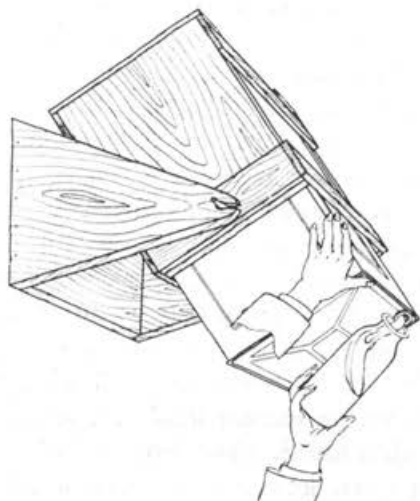
den jo denemo iz rok. Pri umivanju se pa rado pripeti, da švrkne kaj vode v med, to pa ne sme biti.

Večji čebelarji uporabljajo za nalivanje medu posodo s posebno odtočno štulo, s katero je mogoče debelino curka poljubno urediti. Večje take posode, ki drže 100 kg medu ali pa še več, so za malega čebelarja predrage in tudi nepotrebne, ker ne pridelata toliko medu, da bi bilo vredno tako posodo kupiti. Takim čebelarjem svetujem, naj si nabavijo pripravo za nalivanje medu. Tako pripravo kaže pričujoča slika, ki sem jo posnel iz znane Rootove čebelarske knjige ABC. Risba je tako jasna, da ne potrebuje nikakih pojasnil. Pločevinasto posodo lahko povsod dobimo.

Posoda na sliki ima veho zgoraj. To je potrebno zaradi tega, da med laže in mirneje odteka, ker prihaja zrak nad curkom skozi veho v posodo. Kdor pa hoče imeti veho spodaj, mora napraviti na vogalu, ki je nasproti nje, centimeter široko luknjico, dušnik, skozi katero prihaja zrak v posodo,

kadar točimo. Potem med gladko odteka. Curek je miren, ker ne more pljuskati.

Vehe moramo zapirati s plutovinastimi zamaški. Skrbimo, da bo tudi vnanjost po-

sode vedno čista, kajti snaga je vsakomur draga, najbolj pa tistemu, ki med kupuje.

Lesene dele priprave popleskajmo z nežno sivo barvo, da jih lahko naglo umijemo in da je vse bolj čedno in lično.

Med na ljubljanski kuharski razstavi.

Pretekli mesec so priredili v Ljubljani kuharsko razstavo. Ljubljanski kuharji in natakarji so tekmovali, kdo bo pripravil finejša in okusnejša okrašena jedila ter lepše pogrnili mize. Velika dvorana hotela »Uniona« je bila polna čudovito lepo ospremljenih stolic, ki so se šibile od najizbranejših jedil in slaščic. V stranskih prostorih so bili nameščeni predmeti raznih tvrdk, ki proizvajajo fina živila, slaščice in krepčila. Razstavo je obiskalo mnogo tisočev radovednežev iz mesta in z dežele, da so videli, kaj zmorejo naši najimenitnejši predstavniki kuharske umetnosti.

Tudi naš blagovni oddelek ni pozabil, da je baš na tej razstavi lepa prilika, da opozori narod na fino kakovost in veliko izbiro medu, ki ga ima v zalogi. Dasi je vodja

blagovnega oddelka g. ravnatelj Arko šele dva dni pred razstavo zvedel, da ga lahko razstavi, se mu je vendarle posrečilo, da so bili predmeti do otvoritve pripravljeni in zbrani v krasni skupini, ki jo je videti na pričujoči sliki. Obilice dela ne bi bil zmožel sam, da mu ni pomagala njegova soproga gospa Ančka, ki ima za čebelarje in čebelarske zadeve mnogo zmisla.

Ne bom hvalil dela g. Arka, to je obilo storilo že časopisje, ki je kaj laskavo pisalo o čebelarski skupini. Dolžni smo pa, da se g. Arku tudi na tem mestu zahvalimo za njegov trud, ki ne bo ostal brez sadu.

Želimo le, da bi ga čebelarji posnemali in ne zamudili nobene prilike, ki se jim nudi, da delajo propagando za večjo porabo medu. S takimi sredstvi prav mnogo dosežemo. Tudi je skrajni čas, da začnemo razstavam posvečati več pozornosti, nego doslej. Naše društvo namerava jeseni prirediti na ljubljanskem velesojmu propagandno razstavo medu in pričakujemo, da bodo čebelarji to namero prav krepko podprli. Ne pozabimo, da so razstave najučinkovitejše sredstvo za zbuditev zanimanja za med!

Mesečna navodila.

Fr. D. Jug — Brezje.

Maj — Junij.

Rojilna doba.

spomladanski dobi lahko usmerimo čebelarjenje v dve smeri: 1. na čebelarjenje na roje, s katerimi pomnožujemo število panjev; 2. na čebelarjenje na med. Pri

tem kolikor mogoče omejujemo rojenje, da moči čebelnih družin ne cepimo.

Zadnje dni aprila ali pa v prvi polovici maja meseca, ako je ugodna paša, se navadno pojavlja v panjih nagon po rojitvi, t. j. čebele se pričenjajo pripravljati na rojenje. To spoznamo po tem, da stavijo po robah satja matične celice ter posvečajo večjo vneto množitvi troje zalege. Vendar kljub vsem tem znakom vsak panj ne roji.

Da se v dobrem, razvitem in zdravem panju v rojilni dobi ne zbudi nagon po rojitvi, je le izredna izjema. Nekateri stro-

kovnjaki trdijo, da je nagnjenje k rojenju odvisno od plemena čebel, da so torej nekatera plemena bolj nagnjena k rojenju nego druga. Drugi pa trdijo, da je rojenje odvisno od spomladanske paše. O tem je težko izreči pravo sodbo. Resnica je, da naše sivke ob dobri spomladanski paši rade rojijo, posebno na Gorenjskem.

Pri kranjičih in drugih panjih z manjšo mero se navadno pojavlja nagon k rojenju 1—2 tedna poprej nego v panjih velike mere. Zato moramo plemenjake v maju in juniju mesecu vsaj vsak teden enkrat pregledati, da nas kak panj ne iznenadi. Pri panjih s premičnim satjem je opazovanje lahko. Ko opazimo, da je matica zalegla že nekaj matičnikov, tedaj dobimo v desetih dneh roj. Težavnejše opazovanje je pa pri kranjičih, ker jim ne moremo vsak čas pregledati gnezda. Opazujemo jih po raznih zunanjih znakih. Čebele na primer

nepremično zasedajo zadnji del panja ter kljub lepemu vremenu le malo izletavajo na pašo, brusijo kapice trotoevskih celic, čez dan se pa mladice že dopoldne s troti vred pred panji živahno praše.

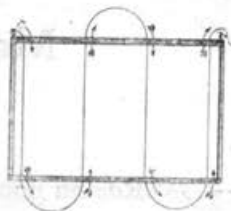
Ob rojenju imamo največ opravka in skrbi pri čebelah. V teh dneh je treba, da smo navzočni pri njih tako rekoč vsak dan, zlasti pa ob lepih opoldanskih solnčnih urah. Da pa ne bomo v stiski, se moramo na to že poprej dobro pripraviti.

Priprave za sprejemanje rojev. Priprav za sprejemanje rojev je veliko. Pred vsem moramo imeti, preden začnejo roji prihajati, natančen načrt, koliko jih bomo sprejeli, kam jih bomo vsadili, katerim panjem pustili rojiti in katerim skušali rojenje za-
brani. Za to se moramo odločiti že poprej, ko panje pregledujemo, t. j. pri večanju čebelnega plodišča ter pri drugih opravilih in opazovanjih. Ozirati se moramo tudi na čebelne lastnosti, da ne sprejemamo rojev od takih panjev, ki imajo kako napako, n. pr. da niso čistega domačega plemena, da so čebele izredno hude, rade pikajo, napadajo i. t. d. Takemu panju preprečimo rojenje s tem, da mu kaka dva, tri tedne prej izrezujemo matično in trotjo zalego, končno mu pa uničimo še matico. Tedaj dodamo panju iz kakega drugega boljšega plemenjaka sat zalege, če je mogoče z matičnikom, ki je že skoro goden, da si čebele izpodredijo novo matico. Z novim zarodom se pa panj izboljša.

Večkrat pa čebele glede rojev vse načrte in račune prekrizajo, bodisi zaradi vremenskih razmer ali pa iz kakih drugih vzrokov, toda moramo biti na to pripravljeni. Zgodi se lahko, da spomladi prav lepo napredujejo, a ob rojilni dobi maja ali junija meseca, t. j. ravno takrat, ko se pričena glavna paša, pa nastopi trajno slabo ali deževno vreme. Ker ne morejo paše izrabiti in je v panjih le malo medu, ne rojijo in je tudi bolje, da ne, ker so roji, ako ni paše, le v nadlego. Začetnik, ki hrepeni po hitrem napredku, navadno take neprilike kaj britko občuti. Drugače pa je, ako je ob rojenju ugodno vreme in dobra paša. Tedaj

pri živalnih plemenjakih z gotovostjo lahko pričakujemo rojev in moramo biti nanje pripravljeni.

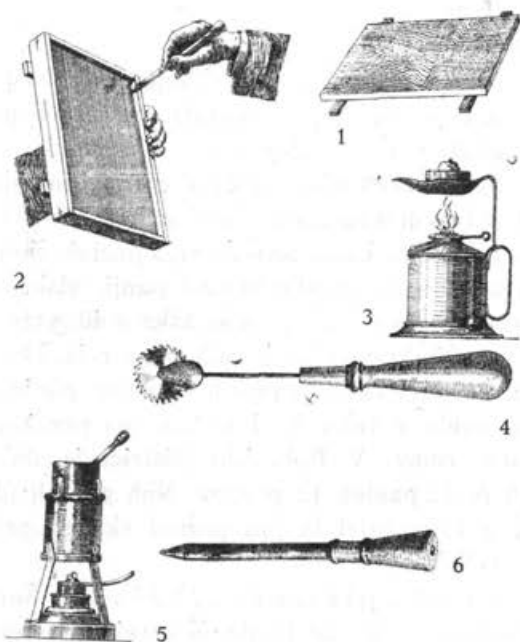
Najvažnejše je, da imamo za roje pripravljene panje. A teh ne pripravljajmo šele takrat, kadar roj že visi na veji, marveč že poprej. Ako bomo vsadili roje v nove panje, moramo skrbeti, da jih dobimo pravočasno, t. j. najkasneje do začetka aprila meseca. Satnike moramo tudi že poprej zažičiti. Kar se tega tiče, omenjam, da ni vsaka žica dobra. Železna ne sme biti, ker rada rjavi, iz medi tudi ne, ker se na njej dela zeleni volk. Najboljša je pocinkana, ki pa ne sme biti debelejša od navadnega domačega sukanca. Satnike zažičujemo na razne načine, kakršen je pač sestav panja. Za A.-Ž. panje se je izkazalo, da je najboljšo podolžno zažičevanje, t. j., da prevlečemo podolgič žico trikrat skozi satnik. Pa tudi pokončno zažičevanje je pri čebelarjih v navadi. (Glej sliko!)

Bližnje priprave za roje. Kakih 8 do 10 dni pred rojenjem vdelamo določeno število satnic v satnike. To delo moramo izvršiti le kakega toplega solnčnega dne, da se ne lomijo. To moramo opraviti v kuhinji ali pa v zakurjeni sobi. Za vdelavo satnic moramo imeti nekaj orodja, t. j. primerno desko, posodo za topljenje voska in kolešček za vtiranje žice. (Glej slike na str. 55!) Glavna reč je, da satnice lepo vtaknemo v utor v gornji letvici in jo lepo zalijemo z voskom. Začetnik, ki tega dela še ni videl opravljati, naj se ga nikar sam ne loti, marveč naj pokliče kakega večjega čebelarja, da mu to praktično pokaže, sicer ima lahko občutno škodo.

Nekaj dni pred rojenjem postavimo panje v čebelnjak na stalno mesto. A.-Ž. panjem, v katere mislimo vsaditi roje, uredimo matične rešetke in jih prekrijemo z

deščicami, da nimajo čebele prehoda iz plodišča v medišče in narobe. Ako mislimo v A.-Ž. panj vsaditi dva roja, denemo vanj 18 celih pravilno zažičenih satnic, tako, da jih bo 9. v plodišču in 9 v medišču. — V medišče vsadimo prvca s staro matico, v plodišče pa drugca z mlado matico. — Celih že izdelanih satov ne kaže v panje devati, kajti roji sami radi izdelujejo satje. Satnice so roju le v pripomoček, da hitreje in pravilno izdela satje.

Deščica za utiranje žice. — Pritrjevanje satnic z voskom. — Svetilka za pritrdjevanje satnic. — Kolesce za utiranje žice. — Mali topilnik za vosek. — Cevka za zalivanje satnic pri gornjem robu.

Začetnikom bi pa tole svetoval. Kdor je prejšnjo jesen ali morda šele sedaj spomladi kupil kranjiče, lahko pričakuje od njih 4 roje, t. j. od vsakega prvca in drugca. Za letos naj si še ne nabavlja A.-Ž. panjev z mediščem, posebno zavoljo tega ne, ker jih še ni več opravljati. Nabavi naj si 4 eksportne A.-Ž. panje brez medišča na 7 ali 8 satov. Te naj opremi s celimi satnicami in naj vanje vsadi roje iz kranjičev. Ako bi se pa kak roj ponesrečil, t. j., da bi kak kranjič ne rojil dvakrat, naj pa kupi pri kakem drugem čebelarju roj, da že letos obljudi vse štiri panje s premičnim satjem.

Marsikomu bi se utegnilo to čudno zdeti, da ne svetujem začetniku že prvo leto čebelariti v A.-Ž. panjih. To je čisto pravilno. Pri eksportnem panju se prvo leto laže privadi čebele opravljati, sate premikati in pregledovati, laže jih prezimi ter do prihodnje spomladi vzgoji 4 močne plemenjake, ki mu bodo dali 8 krepkih rojev. Eksportovce naj obdrži še nadalje in jih uporablja za roje, ki mu bodo stavili lepo satje. Opozarjam pa še posebej, da pri rojih ne smemo štediti. Ako hočemo doseči lepe uspehe, jih moramo vsajati le na cele satnice.

Končno moramo imeti v dobi rojenja v čebelnjaku vedno vse pripravljeno, kar potrebujemo pri ogrebanju rojev, da lahko, ko roj izleti, vsako stvar pravočasno vzamemo v roke, kajti ako bi šele tisti čas iskali in znašali potrebno orodje, ko roj že v zraku pleše, bi nam lahko odletel ali pa se usedel na kak tak kraj, da bi le s težavo prišli do njega. Da nam ne odleti predaleč od čebelnjaka, zabranimo to najlaže z ročno brizgalko. Vodo smemo brizgati na roj le tako, da prši od zgoraj nanj. S tem mu onemogočimo daljši polet ter ga spravimo na kako bližnje nizko drevo. Ko se zbere v kepo, ne smemo predolgo odlagati z ogrebanjem. Ogrebemo ga v kak primeren zabojček ali pa v prazen kranjič, ki je za to tudi priročen. Ko je ves v zabojčku, ga stresemo na sipalnik, ki ga vtaknemo zadri v odprt panj, da se polagoma spraši vanj. Sicer to delo ni tako enostavno. Začetnik, ki tega še ni vajen, stori bolje, da za spravljjanje prvih rojev naprosi kakega čebelarja, ki je že temu opravilu priučen. Ko bo videl, kako se to dela, jih bo sam lahko vsajal.

Kdor pa nima pri čebelnjaku primernih dreves, da bi se roji usedali nanje in ako je nevarnost, da bi uhajali na sosednje vrtove, potrebuje prestrezala, vrše, za lovitev rojev. Čakati mora roja pri panju, da ga prestreže že pri izletu iz njega. Spretnemu čebelarju, ki že pozna, kdaj bo roj izletel, se večkrat posreči, da ga prestreže, a vselej pa tudi ne. Takega roja pa

ni varno takoj vsaditi v panj, ampak postaviti ga moramo z vršo vred na hladno v temen senčen prostor in šele proti večeru ga stresimo na sipalnik, da se spraši v panj.

Krepki naravni roji so za čebelarja idealni, kajti le ti imajo zmožnost in voljo, da si zgrade urno svoj novi dom. Pozabiti pa ne smemo, ko roju odkažemo novo biva-

lišče, da je to prazno in suho, živalce pa potrebujejo živeža, da se morejo z večjo vnemo poprijeti dela. Zato storimo prav in čebele nam bodo zelo hvaležne, ako jim nekoliko večerov pokladamo razredčenega medu. Le potem se bo roj hitro in krepko razvijal. Seveda ne bomo pokladali, ako je paša dobra.

Letno poročilo

opazovalnih postaj.

Josip Verbič, Ljubljana.

(Konec.)

Nastavljanje in prestavljanje.

Še preden so se čebele popolnoma razvile, so čebelarji pričeli s pripravami za dobivanje medu, nastavljali so namreč prazno satje v medišča in prestavljali zalego iz plodišč v medišča. Nastavljanje pa se vrši nekoliko dni pred prestavljanjem zato, da se dodejano satje navzame vonja po panju in ga čebele raje zasedejo, matica pa prej zanese vanj zalego. Ni pa to nujno potrebno.

V Tacnu so se lotili dela že proti koncu marca meseca, v Sp. Ločnici v začetku aprila, v Dobu sredi aprila, povsod drugod pa pozneje. Prestavljali so ves maj in s tem mesecem so tudi delo končali.

Iz poročil je razvidno, da so ponekod nastavljali prezgodaj.

S prezgodnjim nastavljanjem in prestavljanjem jemljemo panjem nujno potrebno toploto, s tem pa zavlačujemo razvoj čebel.

Prestavljali so tako, da so puščali v plodišču po 3 ali 4 deloma zaležene sate. Nekateri čebelarji so jih pustili celo po 5 do 7. Da prestavljamo eden ali dva sata v medišče, ni dobro. Na ta način trpi prestavljena zalega zaradi pomanjkanja toplote in hrane. Pač pa lahko pustimo ob zelo ugodnih pogojih po en zaležen sat in matico v plodišču. Tako sta storila Breg-Križe in Novo mesto. Cerknica in Sv. Duh se s tem delom nista ukvarjala. Ob zelo dobri paši opravimo seveda tudi brez tega. Posledice in uspehi teh mnogih

različnih načinov prestavljanja se iz naših podatkov ne dajo dokazati, more jih pa dognati vsak čebelar sam.

S prestavljanjem preprečujemo rojenje in s tem pospešujemo kopičenje medu. Da to z lahkoto dosežemo, kažejo postaje ljubljanska s 25 prestavljenimi panji, viška s 56, virmaška z 31, vavčjevaška s 40, vržejska s 37, ki niso imele nobenega roja. Druge postaje, vse z manjšim številom panjev, so imele v teku 3—4 tednov po prestavi 10% rojev. V Bohinjski Bistrici je dalo 16 A.-Ž. panjev 12 prcvcev. Njih gojitelj jih je gotovo želel in jim prihod skrbno pripravljaj.

Vzreja plemenskih živali. Sem spadajo matice in trotje. Z vzrejo posebno dobrih matic se naši čebelarji (s prav redkimi izjemami!) niso belili glave. Otresali so se pač naraščaja iz izrazito slabih plemen, od drugih pa so brez vseh skrbi jemali zalego in godne matičnike ter jih dodajali osirotelim panjem. — Deset postaj in gotovo mnogo drugih čebelarjev se za obnovo matic sploh ni zmenilo. Prepustili so to važno opravilo A.-Ž. panjem samim. Z vzrejo matic je v zvezi njih zaznamba. Izvrševalo ga je samo pet postaj: ljubljanska, viška in virmaška s striženjem kril, spodnjeločniška in vržejska pa z barvanjem oprsja. Še bolj je bila zanemarjena vzreja dobrih trotov. Čebelarji se niti ne zavedajo, da vplivajo tudi pri čebelah samci prav tako na kakovost potomcev kakor pri drugih domačih živalih. Da bi kdo

pri nas preprečeval razvoj trotoev slabega plemena v panjih in pospeševal njih razvoj le v vsestransko dobrih plemenjakih, ni nihče poročal.

Opozorjam čebelarje, da druge države mnogo več store za izboljšanje čebelne pasme nego mi. Nemški del male Švice je imel l. 1930. 121 društvenih in 80 zasebnih plemenilnih postaj, ki so uporabljale le trote od odbranih najodličnejših družin.

Naša banska uprava je spoznala važnost smotrene vzreje plemenskih živali in bo odslej v ta namen delila posebne podpore.

Pojav, množina in kakovost medenega pridelka. Prve sledove paše je zabeležila tehtnica ob koncu marca meseca, in sicer na Rovih in na Bregu-Križah. Donos je bil neznaten. Dvignil se je v drugi polovici aprila meseca, ko je šest opazovalnih postaj izkazalo že čist mesečni prirastek. Vpoštevajoč vsestransko ugodne razmere v aprilu, smo pričakovali, da bo v maju nastopil splošen donos, toda motili smo se. Prva dva tedna niso čebele dobile niti toliko, kolikor so zase potrebovale. Lotevale so se starih zalog, kjer jih ni bilo, je moral čebelar pomagati. Šele v drugi polovici maja meseca se je začela kazati razlika med donosom in porabo v prid čebelarjem, pa ne povsod. Na Gorenjskem čebele še vedno niso dobile zase dovolj, na Dolenjskem in v vzhodnih delih banovine pa so se začeli kazati temelji nove medene zaloge. Najzdatnejši je bil med na Krki, kjer je znašal 13-15 kg.

Junij je zadovoljil večino čebelarjev, le petim postajam ni bil naklonjen. Tudi o prvi tretjini julija meseca se nismo mogli pritoževati, pač pa o ostalih dneh tega meseca. Več postaj je zabeležilo padec toče. Št. Vid je zabeležil 4-70 kg, Blejska Dobrava 3-90 kg, Krka 4-10 kg, Vavčja vas 3-55 kg, Novo mesto 6-80 kg, Guštanj pa 5 kg.

Avgusta meseca so imele čebele priliko, da so na ajdi docela izrabile svojo delavnost. Zabeležiti moramo nekoliko izrednih uspehov. V Cezanjovcih je opazovani panj prinesel 46 kg, v Nedejci skoraj 48 kg.

Zadnji dnevi meseca so prinesli konec paše za to leto.

Iz razpredelnice (v števil. 3. Slov. Čeb.) je razvidno, kolik je bil vsakomesečni in celoletni uspeh poletne dobe. Zanimivo je, da se je pri veliki večini postaj kopičila medena zaloge le v dveh mesecih.

Večina postaj je ocenila letino za dobro, srednje dobro ali bolj slabo, Tacen in Blejska Dobrava za slabo, Novo mesto za prav slabo.

Besede: srednja, srednje dobra, precej dobra, za silo, bolj slaba, srednje slaba in druge, ki jih pogostoma čitamo v poročilih za skupni, končni donos, niso točne. Ne moremo si predstavljati, koliko množino donosa označujejo. Če bodo naše posredovalnice (zadruge) želele poročil o paši ali letini, do določijo prodajno ceno medu, jim bomo morali že drugače postreči. Po mojem mnenju naj bi letine (tudi paše) ocenjevali takole. Ako panji povprečno ne naneso zimске zaloge, je letina prav slaba. Če dobe samo zimsko zalogo, je slaba, če naberejo poleg zimске zaloge še približno 10 kg, je letina malenkostna, od 10—20 kg dobra, od 20—30 kg prav dobra, če več, pa izvrstna.

Pridelani med je bil večinoma temnih barv. Svetlega so pridelali le v Cerknici, Virmašah in v Dobu. — Za označbo medene barve tudi nimamo določenih izrazov. Naši poročevalci so uporabljali te-le izraze: bolj svetlorumen, temnosvetel, svetlordeč, bolj temen in rumen kakor zlato. S temi besedami barva medu nikakor ni zadosti označena. Pri popisu blaga, pri ponudbi brez vzorca bi bilo neizogibno potrebno, da označimo barvo tako, da si jo lahko popolnoma natančno predstavljamo.

V Švici so si sestavili barvno lestvico: svetlorumen, rumen, oranžnorumen, svetlorjav, rjav, temnorjav, rjavozelen in rumenozelen. V Avstriji pa uporabljajo sledeče izraze za barve medu: svetel, citronastorumen, zlatorumen, oranžastorumen, rumenozelen, rdeč, rdečerjav in črn. Kdor hoče določiti barvo medu, ga vlije v ozko in visoko valjasto steklenico določene debe-

line in ga primerja z barvano lestvico, ki jo je dalo društvo natisniti. Tudi pri nas bo treba nekaj podobnega ukreniti.

Prevažanje v pašo je bilo živahno. Od naših poročevalcev jih je šlo s čebelami na pot le sedem, med temi trije po dvakrat. Prepeljali so: Ljubljana v Utik v ajdo, Vič v Logatec v gozd in v Lahovče na ajdo, Tacen pod Krim na jelko in v Repnje na ajdo, Blejska Dobrava v Voklo (pri Kranju) na ajdo, Bohinjska Bistrica v Ljubljansko kolicu na ajdo, Breg-Križe v Tržiško dolino na travnike, Novo mesto v Rožni dol v gozd in na travnike ter v Mirno peč na ajdo.

Trud ni bil brez uspeha. Poročevalci so izjavili, da je bil donos v tuji paši srednje dober. Slab je bil le v Logatcu in na Voklem. Kolik je bil čisti dobiček od prevažanja, je odvisno od mnogih prevoznih stroškov in od škode, ki so jo trpeli panji in žival. Prestavljanje v tujo pašo se ni vršilo povsod brez ugovora domačih čebelarjev. Nekateri pritožbe proti velečebelarjem so bile opravičene, mnoge pa neutemeljene, zlasti tiste proti malim čebelarjem. Do skrajnosti pretiran strah pred tujimi čebelami kaže tale primer:

Majhen čebelar je hotel postaviti svojih dvanajst panjev v sosednjo občino v ajdo. Nekoliko dni potem, ko si je tam zagotovil prazen čebelnjak, je že dobil nepodpisano pretilno pismo, ki naj bi ga odvrnilo od njegove namere. Čebelarska podružnica, kateri pripada pašni kraj, pa se je obrnila do društvenega vodstva za pomoč proti »nasilnežu«.

Da bi se dognal vpliv števila panjev na izdatnost paše, so nam poročevalci navedli, koliko panjev imajo in koliko jih je v njih soseščini v razdalji 2 km na vse strani. Ta števila panjev so navedena v zadnjem oddelku razpredelnice poleg celoletnega donosa (v 3. številu Slova. Čebelarja). Ako primerjamo število panjev in množino donosa dveh, treh postaj, ki imajo podobne pašne razmere, razvidimo različne zaključke.

Poglejmo si najprvo Dob in Rova. V dobskem pasišču je bilo 70 panjev, v rovski okolici pa 60 panjev. Opazovalni panj prvega kraja je prinesel 16·85 kg, v drugem pa 21·80 kg. Iz tega sklepamo, da čim manj je panjev v kakem kraju, tem boljši je donos poedincev. Enako razmerje je tudi pri Krki, Vavčji vasi in Novem mestu ter pri Vržeju in Nedeljici.

Drugačno sorazmerje nam pa pokažeta St. Vid in Tacen. Prvi kraj je imel 110 panjev in njegov opazovanec pa 6·95 kg donosa, drugi pa 290 panjev in 8·85 kg prebitka. Nepričakovan in neverjeten sklep iz teh podatkov je: čim več panjev v krajih z enakimi pogoji, tem boljši uspeh pri poedincih. Isto vidimo pri postajah v Virmah - Škofja Loka in v Blejski Dobravi - Boh. Bistrici.

Pripišimo v zadnjih primerih boljši uspeh le posebni pridnosti opazovancev in vzemimo, da je bil donos pri posameznih opazovanih dvojicah enak, potem razvidimo verjetnejši zaključek in ta je, da ne vpliva bolj ali manj določeno število panjev na množino donosa poedincev. Povprečno število takih panjev bi bilo v naših primerih $[(180+40+40):3=]$ približno 87. Zadeva pa s tem nikakor še ni končno veljavno razjasnjena in kaže, da jo še nadalje raziskujemo.

Ovire za uspešno čebelarjenje so bile različne. Dež in mraz v maju sta zavrla razvoj čebel in bero pomladanskega medu. V juliju smo imeli tudi več neugodnih vremenskih pojavov, v avgustu pa je suša zakrivila, da je prehitro ajda nehala medenje. Proti takim neprilikam ni pomoči.

Moremo si pa pomagati pri drugih ovirah. Žalska okolica se pritožuje nad preobilico hmeljskih nasadov. Položaj se da izboljšati s prevažanjem. Na ljubljanskem barju in njegovih robovih je pobrala mnogo čebel čemerika. Ker je rastlina strupena in tudi drugim živalim nevarna, je najboljša, da lastnikom tistih zemljišč, ki na njih raste čemerika, na vse načine priporočamo, da jo ne prestando zatirajo. — Na

Ostrem vrhu so čebele oslabele zaradi griže. Ko bi bili čebelarji bolj skrbni, bi v tem letu brez velikega truda ohranili vse čebele zdrave. Lokove pripisujejo neuspehe strokovnemu neznanju čebelarjev. Pripočam jim, naj organizirajo podružnične sestanke, se jih pridno udeležujejo, skrbijo za predavanja in tečaje, skrbno čitajo društveno glasilo in ne verjamejo onim, ki trdijo, da čebelarju mesečno ena stran štiva zadostuje za strokovno izobrazbo.

V Novem mestu je bila ovira uspešnemu čebelarjenju prehuda konkurenca med domačimi in uvoženimi čebelami. Že dolgo pričakovani čebelarski zakon jo bo omilil, odpraviti jo more pa le medsebojen dogovor, ta bo vsem v korist.

Cena in prodaja medu sta delali čebelarjem mnogo skrbi in nevolje. Obetajoča se dobra letina, neprodane stare

zaloge in splošno padanje živilskih cen so mnoge tako oplašile, da so zelo hiteli, da svoj pridelek čim prej in za vsako ceno spravijo v denar. Iz poročil, ki pa žal niso popolna, sklepamo, da sta bili vsaj v zahodnem delu naše banovine septembra meseca prodani že dve tretjini vsega pridelka. Cvetlični med so prodajali na debelo povprečno po 10—13 Din, ajdov pa po 7 do 10 Din.

Izkupiček za blago to leto mnogim čebelarjem ni poplačal proizvodnih stroškov. Tolažimo se s tem, da je šel med prav isto pot kakor vsa druga živila in da bo, ko se razmere ustalijo, zavzel v vrsti pridelkov glede cene isto mesto, kakor mu po njegovi hranilni in zdravilni vrednosti pripada. Tedaj bo veselje do čebelic, ki ga opisane neugodnosti nekoliko grene, zopet vzplamtelo v staro navdušenje.

Opazovalne postaje.

Jos. Verbič, Ljubljana.

Mesečno poročilo za februar 1931.

Delovanje čebel zunaj panjev je bilo znatno. Ni ga dopuščalo vreme, ki je bilo podobno onemu v januarju. Dve najbolj solnčni postaji sta imeli po štiri jasne dni, vse druge pa manj. Pravega toplega juga tudi ni bilo. Le toliko je bilo južno, da je nov sneg, ki je zapadel sredi meseca, ostal mehak in rahel, ter z lahkoto požiral prve nanj padajoče ali sedajoče žrtve za splošni čebelni blagor.

Postaje so javile več izletnih dni. Najugodnejši je bil 25. februar. Ta dan so na mnogih krajih opazovali, da je nepremrzlo in tudi ne zadosti toplo vreme, ki je trajalo vso zimo, čebele nekako zbegalo. Iz nekaterih panjev so brez obotavljanja izletavale po vodo, pri nekaterih so si leteče čebele skrbno ogledovale izletišče in se med tem ali pa kmalu na to trebile. Nekateri panji so ostali mirni, kakor da bi že vzeli slovo od življenja. Splošnega vstajenja še ni bilo. Zdravstveno stanje čebel nam ni delalo skrbi.

Vič pri Ljubljani. Zaradi žeje so čebele iz nekaterih panjev precej silile.

Št. Vid nad Ljubljano. 25. februarja so letele vse čebele, a le premnoge v smrt.

Tacen pod Šmarno goro. Napajal sem čebele s sneženimi kepami, z vodo v pitlnikih in z mokrimi krpami.

Vižmarje pod Šmarno goro. Izleta ni bilo od konca novembra do zadnjih štirih dni februarja.

Dob. Panji se niso vsi hkrati trebili. Nekateri so to storili 16., nekateri 21. nekateri pa 25. februarja. Mnogo čebel je ostalo zunaj. — Zvončki so že odprli cvetove.

Rove. Pri nekaterih čebelarjih je žival zelo onesnažila panje in satje, ker je prezimovala na gozdnem medu. Sreča je, da je bilo več vsaj deloma ugodnih izletnih dni.

Breg-Križe. Otrebilo se je samo nekaj panjev.

Mesečni pregled za februar 1931.

Kraj	Višina nad morem m	Označba opazo- vanega panja	Panj je teže								Zračna toplina			Dni je bilo											
			pridobil v			izgubil v			v mesecu čistih dkg		največ pridobil	naj- višja	naj- nižja	sred- nja me- sečna	izletnih	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih				
			1.	2.	3.	1.	2.	3.																	
			mesečni tretjini dkg						pri- dobil													po- rabil		dkg dne	
1. Ljubljana . . .	305	A.-Ž.	—	—	—	25	15	30	—	70	—	—	+12	-12	+ 1.6	1	5	8	21	4	3	6			
2. Vič pri Ljublj.	298	A.-Ž.	—	—	—	25	25	30	—	80	—	—	+ 7	-10	+ 0.4	3	5	11	21	5	2	8			
3. Št. Vid nad Lj.	314	A.-Ž.	—	—	—	20	30	30	—	80	—	—	+ 7	-15	- 1.8	3	9	11	19	8	1	7			
4. Tacen p. Šmar. goro	314	A.-Ž.	—	—	—	30	35	30	—	95	—	—	+ 8	-12	+ 0.7	3	6	8	23	3	2	7			
5. Škofja Loka .	349	A.-Ž.	—	—	—	45	50	40	—	135	—	—	+ 8	-11	+ 1.6	3	3	8	20	5	3	13			
6. Virmaše pri Škofji Loki . .	361	A.-Ž.	—	—	—	30	20	30	—	80	—	—	+ 8	-11	+ 3.5	4	4	8	18	8	2	13			
7. Blej. Dobrava	577	A.-Ž.	—	—	—	40	60	20	—	120	—	—	+ 7	-12	+	2	1	—	23	2	3	7			
8. Boh. Bistrica .	540	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+	—	+	—	—	—	—	—	—	—			
9. Dob	305	A.-Ž.	—	—	—	30	40	20	—	90	—	—	+ 9	-17	+ 0.5	5	4	5	22	5	1	9			
10. Rova na Gor.	350	A.-Ž.	—	—	—	25	30	50	—	105	—	—	+ 7	-10	+ 1.5	6	3	8	16	8	4	6			
11. Breg-Križe .	483	A.-Ž.	—	—	—	20	30	30	—	80	—	—	+ 8	-11	- 1.4	2	3	6	21	3	4	6			
12. Cerknica . .	575	A.-Ž.	—	—	—	30	25	40	—	95	—	—	+ 6	-11	+ 0.8	1	6	7	22	6	—	11			
13. Sv. Gregor pri Ortneku	736	A.-Ž.	—	—	—	38	20	14	—	72	—	—	+ 6	- 7	+ 0.5	—	2	12	20	6	2	14			
14. Krka	300	A.-Ž.	—	—	—	25	30	35	—	90	—	—	+ 9	-13	+ 0.8	1	1	6	19	7	2	10			
15. Vavčja vas p. Semiču	280	A.-Ž.	—	—	—	10	10	40	—	60	—	—	+11	- 5	+ 0.4	2	6	6	25	2	1	16			
16. Novo mesto .	180	A.-Ž.	—	—	—	20	20	30	—	70	—	—	+10	-11	+ 1.7	3	4	12	21	6	1	—			
17. Leskovec p. Kr.	186	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+ 8	- 7	+ 4.3	2	7	8	22	4	2	10			
18. Lokove pri Mozirju	465	A.-Ž.	—	—	—	25	30	40	—	95	—	—	+12	-11	+ 0.3	4	4	11	20	6	2	15			
19. Sp. Ložnica p. Žalcu	252	A.-Ž.	—	—	—	30	15	35	—	80	—	—	+ 4	-15	- 2.1	1	5	11	23	4	1	10			
20. Orehova vas pri Mariboru .	270	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	+	—	+	—	—	—	—	—	—	—			
21. Sv. Duh na Ostr. vrhu . . .	536	A.-Ž.	—	—	—	25	60	50	—	135	—	—	+ 6	-13	- 1.2	2	—	10	16	8	4	7			
22. Vržej p. Ljut.	176	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—			
23. Cezanjevci .	182	A.-Ž.	—	—	—	50	45	45	—	140	—	—	9	-17	+ 0.6	1	4	4	22	3	3	4			
24. Guštanj . . .	398	A.-Ž.	—	—	—	50	110	30	—	190	—	—	+ 9	-22	+ 3.7	4	1	8	22	3	3	2			
25. Jarenina . .	262	A.-Ž.	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	10	-14	+ 0.9	5	6	9	18	7	3	25			
26. Nedeljica pri Turnišču . . .	170	A.-Ž.	—	—	—	70	40	105	—	215	—	—	+ 9	-17	+ 1.2	1	3	7	21	4	3	13			

Cerknica. Čebele so prezimovale na cvetličnem medu, vendar so bile zelo potrebne izleta. To dokazujejo premnoge pege trebeža pred čebelnjakom. Bolezni ni bilo.

Sv. Gregor pri Ortneku. Čebel že od 27. novembra nisem videl. One, katerim sem dal v jeseni sladkorja, so popolnoma mirne, druge pa težko čakajo trebeža.

Vavčja vas. Sinice so neprestano skakale po bradah in delale čebelam nadlego.¹

Lokove pri Mozirju. Iz nekaterih panjev sem postrgal mrtvice in opazil, da jih je

bilo sedaj več, kakor po prvem letošnjem izletu.

Leskovec pri Krškem. 25. februarja smo se razveselili prve obnožine iz zvončkov. — Kje bi dobil načrt prašilnikov za vzrejo matic?²

Guštanj. Trije panji so poginili zaradi griže ali noseme.³ — Povpraševanje po medu je živahnejše.

Cezanjovci. Tukaj je še precej medu za pitanje naprodaj. Doma ga težko prodamo, ker so skoraj pri vsaki hiši čebele.

Krka. Običajnega, vsakoletnega, zgodnjega povpraševanja po kranjičih letos ni.

Nedeljica pri Turnišču. Medena kupčija je popolnoma zaspala. Čebelarji, ki so prodali med, nimajo sedaj ne medu ne denarja.⁴

¹ Pri panjih z gibljivimi bradami se zlo z lahko prepreči.

² Nabavite si knjigo: A. Znidaršič, Naš panj.

³ Zakaj jih niste poslali v preiskavo?

⁴ Zalegel je toliko kakor drugi živalski in rastlinski pridelki.

Glavni poročevalec.

Društvene vesti.

NAPOVEDANA PREDAVANJA

Podružnica v Zagorju ob Savi priredi 10. maja t. l. čebelarški zlet v Brezje pri Čemšeniku k čebelnjaku g. I. Zupana, kjer bo potem predavanje. Vsi čebelarji vabljeni! — Tajnik.

Podružnica v Velenju priredi v nedeljo 26. aprila 1931 ob 10.30 predavanje v šoli v Velenju.

IZVRŠENA PREDAVANJA

Dne 26. decembra 1930 je predaval g. Peternel v **Šmartnem ob Paki**. Predavanja se je udeležilo 30 čebelarjev.

Dne 11. januarja 1931 je predaval g. Okorn v **Beltincih**. Predavanja se je udeležilo 37 čebelarjev.

Dne 4. januarja 1931 se je vršilo predavanje na **Viču**. Predaval je g. Bukovec. Udeležba 25 članov.

Dne 1. februarja 1931 je predaval g. Peternel v **Ptaju**. Navzočih je bilo 17 čebelarjev.

POROČILO

o odborovi seji dne 5. marca 1931.

Ožji odbor je obravnaval tekoče društvene zadeve. Sklenil je, naj se objavljajo v Slov. Čebelarju sejni zapisniki v skrčeni obliki, da ne bodo zavzemali preveč prostora. G. predsednik je poročal o intervenciji na mestnem magistratu v Ljubljani zaradi ukinitve trošarine na med. Odbor je vložil ponovno prošnjo, da bi bil uvoz medu in voska v mesto prost trošarine. Odbor je pripravil vse potrebno za občni zbor. Kot poročevalca o ustanovitvi čebelarske zadruga je določil g. Puša iz Novoga mesta. G. Raič, ki je zastopal društvo pri občnem zboru Zveze v Celju, je poročal o poteku tega zborovanja. G. Arko je poročal o raznih zadevah blagovnega oddelka. Odbor je ponovno odobril že obstoječi sklep, da sme blagovni oddelek dajati predujme za nabavo kuriva in za plačila delavcem v delavnici za satnice.

Vesti iz podružnic.

Ljubljanska podružnica ima prihodnjo odborovo sejo v torek 14. aprila v običajnem lokalu in ob običajni uri. — Tajnik.

Občni zbor podružnice za Ljubljano in okolico se je vršil dne 14. decembra 1930. — Tajnik g. Stojkovič je opisal položaj ljubljanskih in okoliških čebelarjev ter poročal, da se je odboru posrečilo pridobiti v last parcelo pod Krimom, kamor bo podružnica prestavila svoj čebelnjak. Poročal je tudi o načrtih za ureditev te parcele in o prenosu čebelnjaka. Podružnica je imela 69 članov in je njih število narastlo za 11; to pa kljub splošni gospodarski krizi in obupnim cenam medu. — Blagajniško poročilo, ki ga je podal g. Lunder, izkazuje 11.145 Din 89 p prejemkov in 10.087 Din 06 p izdatkov. Preostanek znaša 1058 Din 83 par. — Po poročilu računskih pregledovalcev je zbor soglasno izrekel odboru razrešnico. — Kot gospodar čebelnjaka je podal poročilo g. predsednik. Pojasnil je razloge, ki so podružnico prisilili, da je iskala in kupila boljše stojišče za čebelnjak. — Zbor je sklenil, da znaša prijavina za čebelnjak 1 Din, stojnina 3 Din, ob zelo ugodni paši pa 6 Din od panja, 2. odškodnina za točilo najmanj 10 Din, sicer pa 1 Din od iztočenega panja. Švicarski čistilnik izposoja podružnica proti odškodnini 5 Din. Gospodar ostane še dalje g. prof. Josip Verbič v Ljubljani, v Streliški ulici št. 32. — O vozovih in knjižnici je poročal g. ravnatelj Adolf Arko. Izposojnina za diro znaša še nadalje za člana 20 Din. Knjižnica šteje 26 strokovnih knjig in listov. Letos sta prirastla Slov. Čebelar in Bienenvater, oba za leto 1930. — Po temeljitim in vsestranskem posvetovanju glede združenja vseh kmetijskih li-

stov, odnosno društev v enotno kmetijsko glasilo in društvo, se je izrekel občni zbor soglasno za samostojnost čebelarskega društva in lista. — Gojimo upanje, da se bo visoka članarina znižala vsaj v letu 1932., ko bo mogel prenovljeni in poziviljeni blagovni oddelek uspešneje prispevati k visokim stroškom za list. — Člani so prijavi množino voščin, ki jih žele kuhati v delavnici osrednjega društva, kjer je zaradi popolnosti naprav pridelek voska procentualno najvišji. — Zbor je soglasno sklenil naprositi osrednje društvo, da pravočasno nastopi proti visoki mestni trošarini na med in vosek. — Tajnik osrednjega društva g. Dermelj Mirko je toplo priporočal čebelarjem večje zanimanje za zbiranje prispevkov za prepotrebni čebelarski dom. — Končno je vodja blagovnega oddelka g. ravnatelj Arko razkazal nove parafirane lončke za med in poročal o akciji blagovnega oddelka za nadrobno prodajo medu v teh lončkih po ljubljanskih trgovcih.

Novomeška podružnica bo tudi letos oddajala satnice kilogram po 58 Din, torej po nižji ceni, a samo članom, zamenjavala pa jih bo tudi za vosek po dnevni ceni. Kdor torej želi satnic, naj javi vsaj do 15. aprila po dopisnici, koliko bi jih rad in kdaj pride ponje. Dobil jih bo pri tajniku g. Liliji v Smihelu. Na njegov naslov naj se obračajo tudi člani.

Kratka poročila o delovanju naših podružnic.

Podružnica v Beltincih je imela občni zbor 11. januarja t. l. Društvu so ostali zvesti vsi člani. Trije se pristopili na novo. Na občnem zboru so

čebelarji obravnavali prevažanje čebel na ajdovo pašo. Člani niso proti temu, prosijo pa, da bodo pripeljane čebele primerno oddaljene od vasi in po pasišču primerno porazdeljene.

Podružnica v Tacnu je imela občni zbor dne 26. decembra 1930. Štela je v minulem letu 18 članov. Ponovno je bil izvoljen stari odbor. — Zbor se je izrekel proti skupnemu listu, ker želi še več strokovnega čtiva.

Podružnica v Hočah je imela občni zbor 6. januarja t. l. V minulem letu je priredila razstavo medu v zvezi s čebelarstvo veselico. Izvoljen je bil stari odbor, le tajniške posle je prevzel g. Sel.

Podružnica v Škofji Loki se je izjavila na občnem zboru proti ukinitvi »Slov. Čebelarja«.

Podružnica v Vodicah je imela občni zbor 27. decembra 1930. Imela je v preteklem letu 16 članov. Zazimila je skupno 140 A.-Ž. panjev, 18 kranjčev, 35 exportnih in 10 panjev nemške mere. Podružnica želi, da ostane društvo, kakršno je.

Podružnica v Kozjem je imela občni zbor dne 28. decembra 1930. Izjavila se je proti skupnemu listu.

Podružnica v Št. Ilju je imela občni zbor 14. decembra 1930. Obravnavala je vse važne čebelarске zadeve in odklonila predlog za skupni kmetijski list.

Podružnica za Ljubljano in okolico je imela občni zbor 14. decembra 1930, ki je bil dobro obiskan. Občni zbor je obravnaval mnogo važnih zadev, ki jih zaradi pomanjkanja prostora žal ne moremo v celoti objaviti. Štela je 69 članov, ima svojo knjižnico, skupen čebelnjak pod Krimom in lep inventar. Delovanje je zelo živahno. Izjavila se je proti skupnemu listu.

Podružnica v Breznici je imela svoj občni zbor, na katerem je sklenila, da se kot potomci Janšev ne morejo ločiti od »Slov. Čebelarja« in se raje razidejo.

Podružnica v Središču ob Dravi je imela 8. decembra 1930 dobro obiskan občni zbor. Želi, da ostane naše društvo nedotaknjeno.

Podružnica v Dol. Lendavi je imela lansko leto 28 članov. Občno zborovanje se je vršilo 21. decembra 1930. Kot nova podružnica deluje lepo in zadovoljivo. — To je edina podružnica, ki se je izjavila za skupni list.

Podružnica v Sv. Andražu je imela občni zbor 18. januarja t. l. in je izjavila, da ima čebelarstvo tako obširno znanstveno in idealno torišče ter velik pomen v narodnem gospodarstvu, da nikakor ne gre jemati mu možnosti za svoboden razmah ter znanstven in strokovni razvoj.

Podružnica v Račni je imela občni zbor 11. januarja t. l. Izjavila se je za izstop iz društva, če bi se ukinil »Sl. Čebelar«.

Podružnica v Novem mestu je imela občni zbor 7. decembra 1930. Delovanje njeno je jako živahno. Priredila je lastno razstavo medu. Štela je okrog 50 članov. Želi, da ostane društvo nedotaknjeno in da deluje dalje v povzdigo čebelarstva s pomočjo zadrugištva.

Podružnica v Sv. Lovrencu v Slov. goricah je zborovala 14. decembra 1930 in prosila, naj se deluje na to, da ostane naš list neokrnjen.

Podružnica v Celju je zborovala 14. decembra 1930. Za skupni list bi bila le, ako bi se čebelarstvu zasigural isti obseg, kot

ga ima »Slov. Čebelar« sedaj, sicer pa je proti skupnemu glasilu.

Podružnica v Dolskem se je izjavila, da raje izstopi iz društva, kot bi zapustila »Slov. Čebelarja«.

Podružnica v Kranju je poslala o občnem zboru lepo in dolgo poročilo o svojem delovanju. Pohvalno se je izrazila o posodicah za med, ki jih ima v zalogi naš blagovni oddelek. Podružnica želi, da ostane naš list nedotaknjen, pozdravlja pa, da bo tudi »Kmetovalec« širil zanimanje za čebelarstvo.

Podružnica v Ptuj je zborovala 28. decembra 1930. Odbor je imel več sej, na katerih je obravnavala tekoče čebelarске zadeve. Izvoljen je bil stari odbor. Občni zbor želi, da ostane glede lista in društva vse pri starem.

Podružnica v Leskovcu-Krškem je imela občni zbor 21. decembra 1930. Glavnemu odboru je podružnica naročila, naj ohrani samostojno čebelarско glasilo. Pohvalno se je izrazila o vpeljavi novih lončkov za med, ki jih ima naš blagovni oddelek.

Podružnica v Ormožu je zborovala 26. decembra 1930 in se je izjavila za samostojno izdajanje našega lista.

Podružnica na Jesenicah je imela občni zbor 14. decembra 1930. Sklenila je, da se ne more ločiti od »Slov. Čebelarja«, ki izhaja že 34. leto in pod spretnim in dobro premišljenim uredništvom ter je ob sodelovanju izkušenih sodelavcev tekom let dosegel tako lepe uspehe.

Podružnica v Domžalah je sklicala občni zbor na dan 14. decembra 1930. Obravnavala je splošne čebelarске zadeve in želi, da ostane naš list kot samostojno glasilo še nadalje.

Podružnica pri Sv. Lenartu je zborovala 21. decembra 1930 z običajnim sporedom. Po jedrnatih govorih in stvarnih debatah se je občni zbor izjavil za ohranitev »Slov. Čebelarja« v sedanji obliki.

Podružnica v Makolah je zborovala 14. dec. 1930. Imela je 15 članov. Izvoljen je bil stari odbor. Podružnica se je izjavila za »Slov. Čebelarja«.

Podružnica v Št. Janžu na Dravskem polju je sklicala občni zbor na dan 21. decembra 1930. Obravnavala je tekoče čebelarске zadeve. Proti skupnemu listu je podala podružnični prav krepko in odločno izjavo.

Podružnica v Mariboru, ki je zborovala 21. decembra 1930, je po vsestranskem temeljitim predudarku izrekla prepričanje, da je napredek čebelarstva mogoč le v samostojnem društvu s samostojnim glasilom, ker le tako glasilo nam lahko nudi dovolj strokovnega čtiva.

Podružnica v Cerknici je sklenila na občnem zboru dne 26. decembra 1930, da bo zahtevala povračilo plačane članarine, ako se list združi s skupnim glasilom.

Podružnica v Gorjah je imela prav lep občni zbor dne 28. decembra 1930. Obravnavala je tudi zadevo o skupnem listu in sklenila, da naj ostane vse pri starem.

Podružnica v Radovljici je zborovala 11. januarja t. l. Zborovanje je bilo prav živahno. Podružnica je poslala za list posebno poročilo in se tudi izjavila za »Slov. Čebelarja« brez pridržkov.

Podobna poročila o občnih zborih z izjavo za samostojno glasilo so poslale tudi še podružnice v Šmartnem ob Paki, Guštanju, Boh. Bistrici, na Krki in v Št. Vidu pri Stični. Prav krepko sta se zavzeli za »Slov. Čebelarja« podružnici v Št. Rupertu in Sv. Trojici. Člani so izjavili, da se jim je »Čebelar« tako priljubil, da bi izstopili, ako bi glavno društvo njega izdajanje opustilo.
(Dalje prihodnjič.)

Zahvala.

Vsem cenjenim podružnicam in vsem dragim čebelarjem se najlepše zahvaljujem za ljubezen in vnemo, s katero so se zavzeli zame. Sicer sem slutil, da imam med čebelarstvo žlahto zanesljivo večino, nisem pa pričakoval, da glasovanje čebelarjev izteče zame tako zelo častno, ob-

enem pa tako porazno za tiste, ki so mi stregli po življenju. To me je resnično ganilo do najbolj skritega kotička mojih predalov.

Še bolj se bom potrudil za koristi svojih čitateljev in za napredek našega čebelarstva. Ne sme in ne more biti pozabljeno, kako možato in odločno so nastopili čebelarji zame. To jim bom skušal povrniti s posebno pozornostjo za njih potrebe in težave in jim hočem tudi v bodoče ostati veren tovariš in vodnik v dobrih in slabih časih.

Naj žive slovenski čebelarji!

»Slovenski Čebelar«.

Drobiž.

»Prazen strah« (št. 10/1930) trdi sledeče: »Pri prenosu na dom se je — — satje podrlo, zalega strla, da se je potem seveda različna brozga iz satja cedila.« Niti besedica v tem ni resnična, vse je prosto izmišljeno!

»Sosednji čebelar — — je ukazal — — to svinjarijo — — uničiti.« Nič ni ukazoval, ker te pravice ni imel. Svetovati pa, mu je bila pravica in dolžnost. Prizadeti da je »panje zahteval od tistega, ki mu je ukazal panje uničiti«. Le en panj je bil okužen in prostovoljno uničen in nihče ni zahteval ničesar. Menda je tako želel g. pisec, da se s tem osmeši.

»Žal je povzročila ta zmota dvema škodo: čebelar ni bil oškodovan, ker je bil panj po gnilobi tako oslabil, da bi moral sam od sebe shirati. Ni res, da sem jaz oškodoval »Zvezo«, ker je Zveza dolžna preiskati vsak, tudi le sumljiv pojav gnilobe i. s. takoj. Res pa je, da je Zvezo oškodoval g. pisec, čigar popolna nekritičnost osvetljuje tretji in četrti odstavek. Tako se ne sme delati, še manj se sme poročati sama izmišljotina.

Ne plašim se nobene resnice, ne trpim pa ne laži ne zavijanja. Ivan Kristan.

Pojasnili. V 3. letošnji št. »Slov. Čeb.« sem objavil med »Drobižem« pod naslovom »Na sodbo s Čebelarskim društvom za Slovenijo« svoj odgovor na napad beograjskega »Pčelara« na naše društvo.

Da razpršim kako domnevanje, izjavljam, da moje besede nikakor niso bile naperjene proti osebi gospoda Svetozarja K. Gjorgjevića, predsednika »Zveze jugoslov. čebelarskih društev«, ki ga osebno cenim zaradi njegove ljubeznivosti, razsodnosti in dobrohotnosti. Jako žal bi

mi bilo, ako bi si moje besede napačno razlagal in smatral za napad. Bukovec.

Da ne bo nepotrebnih očitkov! V članku »Prispevki k razpravi o zadruhi« (vide Sl. Č. št. 2./1931) sem pisal: »Velik konkurent našemu medu pa postaja med iz drugih krajev naše države... Temu tujemu medu pravijo pri nas »banaški«, čeprav ga dobivamo baš iz Banata prav malo.«

Beseda »tuj« je dala nekemu uglednemu srbskemu čebelarju povod, da mi je pisal tole: »Najzad, kako se može preći preko Vašeg pisanja, da je med iz Srema i Banata »tujinski«. Jesmo li mi braća pčelari i sinovi jedne države ili nismo? Ako jesmo, nismo tudjinci i med može biti samo naš (sremski, banatski itd.) ali nikako tudjinski, jer ako smo tudja država, sa kakvim pravom onda tražite subvenciju od tudje države?«

Dasi mi je bilo to sporočeno v zasebnem pismu, se mi zdi potrebno, da na tem mestu pojasnim pravi pomen besede »tuj« v slovenščini, še preden bi kdo utegnil iz mojega pisanja kapital kovati.

Beseda »tuj« pomeni v slovenščini ne domač, iz drugih krajev. Da je izraz tako smatrati, kaže stavek sam v zvezi: »med iz drugih krajev naše države. Temu tujemu medu pravijo pri nas banaški«. Kar ni iz naših krajev, je tuje. Tako se izražamo ne samo Slovenci, nego tudi drugi narodi. Ako reče Blejčan, da so na Bled že začeli prihajati tujci, razumemo pod tem skupnim imenom vse goste: Beograjčane, Zagrebčane, Ljubljancane in tudi inozemce. S tem, da komu rečemo: »Ne dotikaj se tujega blaga!«, nihče ne bo mislil,

da je blago — inozemsko, marveč tuja lastnina.

Upam, da bo to pojasnilo zadoščalo!

Bukovec.

Žalosten pojav. Dvema znanima velečebelarjema iz ljubljanske okolice je davčna oblast predpisala davek na dohodek od čebelarstva. Imata več sto panjev velike mere in sta čebelarja po poklicu. Družini preživljata pretežno z dohodki od čebelarstva. Zaradi tega je davčna oblast smatrala njuno čebelarstvo za obrt.

Sam Bog vedi, kaj je enega teh čebelarjev pripravilo do tega, da je davčni oblasti ovadil vse večje čebelarje od Vrhniko do Skofje Loke, da jim predpiše davek. Baje je ovajenih 39 čebelarjev in nekateri so že dobili pozive, naj prijavijo dohodke od čebelarstva.

Razume se, da je med prizadetimi čebelarji hudo završalo. Ovajalec je dohodke čebelarjev zelo pretiraval, pa tudi naravnost neresnične stvari izpovedal. Ker ni nič tako skrito, da ne bi postalo očito, so čebelarji kmalu izvohali njegovo ime. V znak hvaležnosti mu nameravajo postaviti primeren spomenik. Kako daleč smo že prišli!

Spomenica našega društva, ki jo je izročila deputacija čebelarjev predsedniku vlade gospodu generalu Živkoviću, je vzrok, da je beograjski »Pčelar« napadel naše društvo. Hočejo ga celo spraviti pred sodišče »Zveze«.

Dasi nismo dolžni dajati »Pčelaru« nikake pojasnitve, storimo to vendarle, da se poleže razburjenje, ki je nastalo zaradi spomenice.

Takrat, ko je g. general Živković obiskal Ljubljano, so bila razna društva uradno povabljeni, naj se mu poklonijo in izrazijo svoje želje. Razume se, da se je naše društvo z veseljem odzvalo vabilu. V odborovi seji je bilo sklenjeno, naj se pri poklonitvi izroči g. predsedniku vlade spomenica o stanju našega čebelarstva in o ukrepih, ki bi jih bilo storiti, da se pospeši napredek čebelarstva. To je vse, kar vsebuje spomenica in ni v njej nikake prošnje za denarno pomoč niti ne za kako ugodnost našemu društvu. Spomenica je prav kratke vsebine in jo mi nikdar nismo smatrali za vlogo na kako višjo državno oblast, marveč bolj za akt kurtoazije nasproti najvišjemu funkcionarju vlade. Skratka: nismo se hoteli pokloniti tako rekoč s praznimi rokami. Samo to je rodilo spomenico, zaradi katere je sedaj toliko nepotrebnih besed.

Ako bo treba, bo naše društvo prav lahko zagovarjalo svoj »greh« in se prav nič ne boji Zveznega sodišča, ker se zaveda, da je v Zvezi dovolj razsodnih čebelarjev, ki se za take malenkostne zadeve niti ne zmenijo, nikar da bi jih na veliki zvon obešali.

Lanska letina v Bolgarski je bila izredno dobra. Imajo medu mnogo nad domačo potrebo. V »Leipziger Bztg.« piše nekdo, da stane v Bolgarski kg medu na debelo 35 levov (45 Din), na drobno pa celo 50 levov. Če je le res!

Rdeča detelja ali inkarnatka, reši slab položaj čebel, ob njenem cvetju, marsikatero leto, le žal, da jo tako zgodaj pokose. Ta detelja je najbolj medeča, kar se jih pri nas seje na njive. Rdečo deteljo sejejo radi zgodnje pomladanske krme za živino, zlasti molzno.

Vpliv satja na barvo medu. Večkrat bremo, da uporabljajo nekateri čebelarji v medišču le belo satje, da ostane med bolj svetle barve. Ti čebelarji trdijo, da svetel med v starem satju znatno potemni. Večina čebelarjev je pa naziranja, da starost satja ne vpliva na barvo medu.

Zagovorniki belega satja gotovo niso brez praktičnih izkušenj. Vendar je vpliv starega satja na barvo medu dosti manjši, nego bi kdo mislil. Ne sme nas motiti dejstvo, da voda, ki v njej namakamo staro satje, jako porjavi. Voda mnogo bolj izlužuje barvne snovi nego nektar. Pa napravimo preprost poskus! Poiščimo v panju prav star sat, katerega so zanesle čebele s sladkorno raztopino. Z belim klinčkom vzemimo iz celice poskušnjo pa bomo videli, da je sladkorna raztopina skoraj popolnoma brez barve. Šele ako je dalje časa v satju, porumeni komaj vidno.

Nekateri trdijo, da je nektar brezbarvna tekočina in da potemni šele v panju. Ta zastareli nazor se med čebelarji čimdalje bolj izgublja in utrjuje se pravilno mnenje, da barve medu ne odloča starost satja, marveč naravna barva nektarja, ki ga čebela nabira.

Uvoz čebel v Nemčijo je prepovedan od 1. avgusta 1924. l. dalje. Kljub temu so v zadnjem času nekateri začeli tja pošiljati matice s pisemsko pošiljko (matico in nekoliko čebel v škatlici). Sedaj je nemška poštna uprava svojim poštnim uradom naročila, da takih pisem do nadaljnjega ne smejo prevzemati.

Cenik čebelarskega orodja in potrebščin,

blagovnega oddelka »Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani«, Vošnjakova ulica 4, nasproti vrta gostilne pri Novem svetu, veljaven od 1. aprila 1931 za društvene člane.

		Cena	
		Din	p
A. Panj in njega deli.			
1	A.-Ž. panj na 9 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	275	—
1a	A.-Ž. panj na 10 satnikov in z verando, najsolidnejše izdelan	290	—
Panji so opremljeni z mrežo na vratih, čelna stran je popleskana z barvo, vse druge zunanje strani so pa namočene s firnežem.			
Kovinski deli za A.-Ž. panj:			
2	Palica, napol jeklena, pocinkana, 38 ali 40 cm (za 9 ali 10 satnikov)	1	—
3	Nosilec za matično rešetko	1	25
4	Tečaj (pant) za vrata, desni ali levi	1	50
5	Sklepna spona (šarnir) za brado, 1 par	1	25
6	Mreža, žična, pocinkana, za 1 okence	4	—
6a	Mreža, pocinkana, m ²	34	—
7	Zapah za okence, 1 par (desni in levi)	1	50
7a	Vijak s polokroglo glavico, za zapah za okence		05
8	Polzaporica, velika, za vrata		50
8a	Polzaporica, manjša, za zaklopnico in deščico pri okencu		25
9	Blazinica za polzaporico, iz žice		20
9a	Blazinica za polzaporico, iz železne pločevine		75
10	Vijak, lesni, za šarnirje in pločevinaste blazinice		05
11	Rinčica z vijakom, la, zelo močna, za okence	1	—
12	Matična rešetka nemškega fabrikata RT za 1 panj	8	—
12a	Matična rešetka nemškega fabrikata RT m ²	88	—
13	Matična rešetka, izredno fina in močna, RM, za 1 panj	14	—
13a	Matična rešetka, izredno fina in močna, RM, m ²	140	—
14	Matična rešetka, sestavljena iz kovinskih palčic, »Tiger« 24 × 13 cm	10	—
15	Matična rešetka, sestavljena iz lesenih palčic, za en panj	10	—
16	Kvačice, pocinkane, 1 kg	16	—
17	Razstojšče iz pločevine namesto kvačic, za 9 ali 10 satnikov	2	50
18	Satnik za A.-Ž. panj, nezbit	1	—
19	Zapah za žrelo, lesen, s peresom (sistem »Trink«)	1	50
20	Zapah za žrelo, kovinski, iz enega kosa, za pritrditev z babicami, št. 21	2	—
20a	Zapah za žrelo, kovinski, v ležišču dvostransko premičen	3	—
21	Babica (vijak za montiranje zapaha za žrelo št. 20 na panj)		10
Kovinski deli za A.-Ž. panj so:			
6 kom. št. 2; 2 kom. št. 3; 2 kom. št. 4; dva para št. 5 (ako je brada pri medišču nepremična, potem le en par št. 5); 2 kom. št. 6; dva para št. 7; 4 kom. št. 7a; 1 kom. št. 8; 4 kom. št. 8a; 3 kom. št. 9 ali 9a (1 za vrata in 2 za zaklopnico pri verandi) potrebno število št. 10; 2 kom. št. 11; 1 kom. št. 12, ali št. 13, ali št. 15, ali 2 kom. št. 14; ¼ kg št. 16 ali 8 kom. št. 17.			
B. Pripomočki za pomirjenje čebel, oziroma za varstvo proti piku.			
23	Brizgalna za roje, izredno močna	120	—
24	Razpršilnik za vodo, zelo učinkovit, tudi za vrtno porabo	28	—
25	Čebelarsko pokrivalo (kapa) iz žične mreže, s tkanino	37	—
26	Čebelarsko pokrivalo (kapa) z žimnatim vložkom	37	—
27	Pajčolan, navaden	30	—
28	Pajčolan z žimnatim vložkom	39	—
29	Čebelarske rokavice iz gumija, vrhni del iz tkanine	60	—
29a	Čebelarske rokavice cele iz gumija	70	—
30	Čebelarska pipa (Dathejeva)	55	—
31	Kadilnik na meh »Smocker«	63	—
32	Samokadilnik »Vulkan«	140	—
33	Euskol, kadilo za čebele, navaden, zavojček 9 kosov	6	—
33a	Euskol, kadilo za čebele, nemški fabrikat, zavojček 9 kosov	9	—
C. Satnice in potrebščine za žičenje.			
38	Deščica za pritrdjevanje satnic	6	—
39	Kolesce za utiranje žice	18	—
40	Luknjač (strojček) za napravo luknjic v satnike	49	—
41	Šilo za vrtanje luknjic	3	—
42	Svetiljka za zalivanje satnic in gretje kolesca (»Gratze«)	45	—
43	Svetiljka za gretje kolesca	9	—
44	Topilnik za vosek s svetiljko za zalivanje satnic (brez cevke)	24	—
45	Cevka za zalivanje satnic	6	—
45a	Garnitura za zalivanje satnic (1 kom. št. 44 in 1 kom. št. 45)	30	—
46	Žica, fina, domačega izvora, 1 vreteno	4	—

Št.	Predmet	Cena	
		Din	p
47	Žica, najfinejša, originalen pločevinasti zvitek	6	—
48	Satnice, 1 kg	65	—
49	Satnice v zameno za vosek, 1 kg, odštevši kalo	10	—
50	Žvepljalnik za satje	20	—
D. Pripomočki za delo v panju in izven njega.			
51	Klešče za A.-ž. panj	28	—
52	Klešče za prečno satje	25	—
53	Zaklopna kozica za odlaganje satov	40	—
54	Sipalnik »Ideal« (»Stojkovič«) za A.-ž. panj	110	—
55	Sipalnik, lesen za A.-ž. panj, na 9 ali 10 satov	25	—
56	Strgulja za snaženje A.-ž. panja	10	—
57	Omelce za čebele	8	—
E. Potrebščine za pitanje.			
65	Pitalnik za A.-ž. panj iz bele pločevine	16	—
66	Balon (»Gerstung«) za 1 l, za pitanje v medišču	8	—
67	Podstavek, odprt, za »Gerstungov« balon	8	—
68	Podstavek, zaprt, za »Gerstungov« balon	10	—
69	Cevka za pitanje	3	—
70	Nož (rezilo) za izrezanje odprtine v slamnici za Gerstungov podstavek	12	—
71	Zamašek za odprtino v slamnici za Gerstungov podstavek	5	—
F. Matica.			
73	Barva za označevanje matic (garnitura štiri barve)	22	—
74	Kletka za matico pri označevanju	8	—
75	Matičnica (kletka) raznih vrst, Din 5— do	10	—
76	Matičnica (kletka) za razpošiljanje po pošti	6	—
77	Pinceta (kleščice) za prijem matic	20	—
G. Točenje, shranjevanje in konserviranje medu in voska.			
81	Stojalo s podstavkom za odkrivanje satja	135	—
82	Vilice za odkrivanje satja	24	—
83	Nož za odkrivanje satja	10	—
83a	Lopatica za zajemanje strjenega medu, pocinjena	25	—
84	Nož za izpodrezavanje satja v kranjičih	10	—
84a	Nož za izpodrezavanje prizidkov na satniki v A.-ž. panju	10	—
85	Točilo najnovejšega sistema za 3 sate	950	—
86	Čistilnik za med z dvojnimi sitom, 12 l	75	—
	Čistilnik za med z dvojnimi sitom, 16 l	100	—
87	Čistilnik za med za večji obrat, najnovejšega sistema	370	—
88	Sito, dvojno, za čiščenje medu	50	—
88a	Ploščica iz celuloide za posnemanje medu	3	50
89	Stekleničica za pošiljanje medu kot vzorec	3	—
90	Posoda za med, pločevinasta, za $\frac{1}{2}$ kg (za pošiljanje po pošti)	3	—
91	Posoda za med, pločevinasta, za 1 kg (za pošiljanje po pošti)	4	—
92	Posoda za med, pločevinasta, za 2 kg (za pošiljanje po pošti)	6	50
93	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg	38	—
94	Posoda za med, pločevinasta, za 25 kg, znotraj vernirana	40	—
95	Posoda za med, »Slovenija« iz pozlačene pločevine, za $\frac{1}{2}$ kg	4	—
96	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 1 kg	5	—
97	Posoda za med, »Slovenija«, iz pozlačene pločevine, za 5 kg (za pošiljanje po pošti)	12	—
98	Kozarec za med, brez pokrova, za $\frac{1}{2}$ kg	3	—
101	Lonček iz prepariranega papirja za 6 dkg medu	—	75
102	Lonček iz prepariranega papirja za $\frac{1}{4}$ kg medu	1	25
107	Etiketa, večja, enobarvna, 5 komadov	1	—
107a	Etiketa, manjša, enobarvna, za razne vrste medu, 7 komadov	1	—
107b	Etiketa, dvobarvna, za razne vrste medu, 5 komadov	1	—
H. Razno.			
114	Gonilo za točilo, najnovejšega sistema (tip Gratzel)	200	—
115	Železo, povprečno, za gonilo (tip Gratzel)	30	—
116	Štula, odtočna	60	—
117	Odvijalč za vijake, navaden Din 3.—, boljši	5	—
118	Šablona za zabijanje kvačic	12	—
119	Zabijalč za kvačice	12	—
120	Tehtnica za opazovalni panj	748	—
121	Stiskalnica za satnice	950	—
122	Načrt za Pavlinovo stiskalnico	35	—
123	Pitalnik za dunajski panj	35	—
124	Čebelarski znak (pozlačena čebelica)	5	—
125	Past za trote	45	—
126	Knjiga Anton Žnideršič »Naš panj«	38	—
127	Beležnica za panj	—	25